

Zneužívání: 101. Teologie jižanských baptistů mě vystavila sexuálnímu zneužívání

Zneužívání

Teologie jižanských baptistů mě vystavila sexuálnímu zneužívání

Vyrůstala jsem ve fundamentalistickém jižanském baptistickém sboru v Georgii. Od svých šesti týdnů jsem byla v „kolébce“ a ve sboru jsem byla „pokaždé, když byly otevřené dveře“, jak se říká.

To, co jsem se v tomto sboru naučila, bylo dokonalým prostředím pro sexuální zneužívání dítěte, které všechno přijímalo a bezmezně tomu věřilo. Tak hluboce jsem si osvojila poselství sboru, že mi nikdo nemusel říkat, abych mlčela nebo převzala odpovědnost za své zneužití. To ne. Za všechno

jsem si mohla sama. Věřila jsem každému slovu, které mi říkali členové sboru, a tak jsem byla nastavena - na to, abych byla zneužívána, mlčela o tom a obviňovala se z toho, co se mi stalo.

Bůh má vše pod kontrolou

Bůh mého jižanského baptistického sboru měl všechno pod kontrolou. Cokoli se stalo, byla Boží vůle. Jistě, lidé měli určitou možnost volby a mohli jít proti Božímu přání, ale cokoli nebylo v „dokonalé Boží vůli“, bylo v „přípustné Boží vůli“. Takže i když zneužívání nebylo v Boží „dokonalé vůli“, bylo v „přípustné Boží vůli“.

To znamená, že i když Bůh zneužívání nezpůsobil ani nechtěl, Bůh ho dovolil. Jinými slovy, Bůh ho mohl zastavit - protože Bůh všechno řídil -, ale vědomě se rozhodl ho nezastavit.

Moje zneužívání bylo tak či onak Boží vůlí. Kdo jsem byla já, abych to zpochybňovala?

Máš se podřídit těm, kteří mají nad tebou moc

Tento Bůh mého dětství byl děsivý. Miloval mě (a vždycky to byl „On“), ale zároveň mě mohl kdykoli zničit. Stejně jako Lotova žena jsem se mohla proměnit v hromádku soli, pokud jsem neposlechla.

Tento Bůh, který mě miloval, mi poskytl jedinou cestu ke spáse, ale pokud bych se rozhodla tuto cestu opustit, odsoudil by mě k věčnému zatracení v plamenech pekla. Mohl mě potrestat nevýslovným pozemským utrpením, aby mi dal lekci, kterou jsem se potřebovala naučit. Takže bych ho měla raději milovat a poslouchat, jinak.

„Boží vzor byl vzor násilníka: „Miluji tě, ale mám moc tě zničit.“

Boží vzor byl vzor násilníka: Miluji tě ale zároveň mám moc tě zničit. Takže raději dělej, co ti řeknu, jinak použiji svou moc, abych tě rozdrtil. Je to všechno pro tvé dobro, takže bys mě měla milovat a děkovat mi za to.

Naprostá podřízenost Bohu byla absolutním požadavkem.

Naše metafory o Bohu posilovaly naši podřízenost: Otec, Pán, Král, Mistr. Stejně tak naše hymny: „Důvěřuj a poslouvej“, „Vzdávám se všeho“, „Buď po tvém, Pane“, „Dokonalá podřízenost, dokonalá rozkoš“. Slyšeli jsme také biblické verše: „Hle, dnes před vás stavím požehnání a prokletí. Požehnání, budeš-li poslouchat přikázání Hospodina, svého Boha, která ti dnes prikazuji. A prokletí, nebudete-li poslouchat přikázání Hospodina, svého Boha.“ „Ženy, podřizujte se svým mužům jako Hospodinu.“ „Poslouvejte ty, kdo nad vámi vládnou, a podřizujte se.“

Naše představy o Bohu byly mužské a můj sbor jasně říkal, že se máme podřizovat a poslouchat stejným způsobem muže, kteří pro nás stojí na Božím místě - kazatele, manžele, otce a vůdce.

„Byla jsem jedenáctiletá dívka, která důvěřovala a poslouchala. Byla jsem teologií svého sboru zcela nastavena tak, abych to, co se mi stalo, přijala jako Boží vůli.“

Není divu, že mé dětské já se necítilo v pozici, kdy by mohlo vzdorovat tomu, co se jí dělo. Když mi celý život říkali, že se mám podřídít – Bohu a mužům v jeho zastoupení – co jiného jsem měla dělat? Byla jsem jedenáctiletá dívka, která důvěřovala a poslouchala. Byla jsem teologií svého sboru zcela nastavena tak, abych to, co se mi dělo, přijala jako Boží vůli.

Pokud je to sexuální hřích, je to tvoje vina.

Přestože jsem své zneužívání přijala jako „přípustnou Boží vůli“, byla jsem si velmi dobře vědoma toho, že cokoli sexuálního mimo manželství je hřích. Věřila jsem tedy, že hřeším. Koneckonců mi bylo vtlačováno do hlavy, že cokoli dělám, je volba, kterou jsem učinila, abych poslechla nebo neposlechla Boha.

Takže tím, že jsem se podílela na svém zneužívání, jsem se rozhodovala pro sexuální hřích. Moje modlitba tedy nespočívala v tom, aby Bůh zařídil, aby mé zneužívání přestalo; moje modlitba spočívala v tom, aby *mi* Bůh dal sílu to zastavit. Pokaždé, když jsem se “ nechala “ zneužívat, modlila jsem se za Boží odpuštění, protože jsem zneužívání nezastavila.

Také jsem žila v kultuře, která o sexu vůbec nemluvila.

Jediné, co mi k tomu řekl můj sbor, bylo, abych se do toho nezapojovala. Pochybuji, že jsem v jedenácti letech vůbec měla slova na to, abych mluvila o tom, co se mi děje. Byla jsem příliš ponížena svým studem, než abych někomu něco řekla. A to byla sedmdesátá léta. Kdo by mi vůbec věřil?

Určitě ne sbor, který upřednostňoval muže a chlapce před dívkami a ženami. Ne sbor, který nám říkal, že ženy jsou sexuální pokušitelky, které musí chránit zranitelné muže před jejich sexuálními nástrahami. Stačí se dnes podívat na katastrofální reakci Jižní baptistické konvence na krizi sexuálního zneužívání, abychom věděli, že jsem měla pravdu.

Musíte odpustit svému zneuživateli

Můj sbor mě také podrazil tím, že mě učil, že odpuštění jakéhokoli hříchu proti nám je podmínkou. Nesměla jsem se zlobit na to, co se mi dělo. Měla jsem odpustit a zapomenout.

Rozhodně jsem nesměla házet svému násilníkovi klacky pod nohy a přivolávat na jeho hlavu – a pravděpodobně i na mou (pokud mi vůbec někdo uvěřil) – potenciálně hrozná následky. Mou úlohou bylo odpustit, a pokud jsem neodpustila, pak jsem hřešila a musela jsem čelit Božím následkům.

Jak více umlčující sdělení jsem mohla slyšet? Nemusela jsem nahlas mluvit o tom, co se mi děje, protože jsem potřebovala odpustit a umýt čistý štít – pokaždé, a je jedno kolikrát, se něco stalo.

Musíte se zapřít

Můj sbor mi také řekl, že moje já není důležité. Sebezapření bylo cestou kříže, Ježíšovou cestou. Pokud jsme byli povoláni stát se Abrahamovou obětí na oltáři, budiž. Dávat přednost všem ostatním před sebou samým byla pro nás Boží cesta.

To znamenalo, že jsem musela brát ohled na svého násilníka a dát ho na první místo. Postavit sebe na první místo, mluvit proti tomu, co se mi dělo, by bylo sobecké, protože by to mohlo přinést újmu mému zneužívajícímu a jeho rodině.

„Dát na první místo sebe, mluvit proti tomu, co se mi děje, by bylo sobecké, protože by to

mohlo způsobit újmu mému násilníkovi a jeho rodině.“

Sbor mě neustále ujišťoval, že všechno slouží k dobrému. Takže bez ohledu na to, co se mi dělo, Bůh to používal – možná to způsobil, určitě to dopustil – k nějakému dobru, které z toho chtěl mít.

Mé zneužívání mě mělo něčemu naučit. Bůh z toho měl pro mě udělat něco dobrého. Měla jsem být jen hodná, poslušná dívka a Bůh se o všechno postará.

Přežit Boha

Teprve ve svých dvaceti letech jsem konečně někomu řekla, co se mi stalo. Byla jsem v semináři, a tak jsem našla místo, kde jsem si mohla začít klást těžké otázky, které mi teologie mého dětství odpírala.

Nyní mi trvalo až do mého šestého desetiletí, než jsem o svém zneužívání a své teologické cestě začala psát.

Grace Ji-Sun Kim a já jsme právě vydali knihu *Surviving God: A New Vision of God through the Eyes of Sexual Abuse Survivors (Přežit Boha: Nový pohled na Boha očima lidí, kteří přežili sexuální zneužívání)* v nakladatelství Broadleaf Books.

Církev se musí zlepšit. To, co jsem zažila já, není nic neobvyklého. Grace v knize píše také o svých zkušenostech a my čerpáme ze slov dalších obětí a ptáme se, co se stane, když začneme dělat teologii z pohledu obětí.

Tyto tradiční teologie Boží všemohoucnosti a vševědoucnosti, Boží mužnosti a nadvlády, Božího systému trestů a odměn musí jít stranou. Umožňují zneužívání. Slouží patriarchátu a dalším formám útlaku a nadále vystavují děti, ženy, LGBTQ lidi, lidi s postižením a zranitelné muže zneužívání, umlčování a trvalému traumatu.

Susan M. Shawová
[Baptist News Global](#)

Susan M. Shawová

Susan M. Shawová

Susan M. Shawová je profesorkou předmětu *Ženy, pohlaví a sexualita* na Oregonské státní univerzitě v Corvallis v Oregonu. Je také ordinovanou baptistickou kazatelkou a držitelkou magisterských a doktorských titulů ze *Southern Baptist Theological Seminary*. Její nejnovější knihou je *Intersectional Theology: An Introduction Guide*, spoluautorkou této knihy je Grace Ji-Sun Kimová.

Názory vyjádřené v tomto článku jsou výhradně názory autorky tohoto článku.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)